

[Ministeren for offentlige arbejder.]

andet sted, S-banernes udbygning, en lang række bebyggelses- og placeringsspørgsmål, nok alle kan løses, hvad enten man anbringer lufthavnen det ene eller det andet sted, men ikke under nogen omstændigheder kan løses på samme måde.

Derfor er ændringsforslaget et forslag om fortsat blokering af enhver planlægning inden for det storkøbenhavnske område, og en fortsat blokering er under alle omstændigheder en kostbar affære. Jeg tror ikke, der er nogen af de instanser, der har med det at gøre, heller ikke på det kommunale plan, som ikke vil være enig i, at det er overordentlig væsentligt at få denne beslutning lagt fast. Jeg vil altså gerne understrege, at dette ud over de rent danske interesser er en meget væsentlig side af sagen, og så vil jeg i øvrigt gerne takke for tilslutningen.

Horn: Vi undgår altså ikke at få en længere snak om dette her; jeg skal dog ikke holde nogen længere tale.

Ministeren har nylig givet hr. A. Chr. Andersn er foreløbig omskoling i trafikpolitiske betragtninger og vurderinger, som de passer fra nu af og i alt fald en snes år frem i tiden. Må jeg sige til hr. Johan Philipsen, som bekymrer sig noget om Store-Bælt, at vi kun kan sige, at det, der i øjeblikket generer Store-Bælt mest, er, at jyderne svigter Store-Bælt og trækker andre steder hen, sådan at balancepunktet i rentabilitet imellem færger og bro på Store-Bælt forskydes ved det, der i øjeblikket foregår, og bedre bliver det ikke efter 1. juli.

Endnu en ting til hr. Johan Philipsen i forbindelse med længdeflyvningen og hensynet til SAS. Jeg vil gerne gentage for jeg ved ikke hvilken gang: hvis der er medlemmer, der omgås med tanker om at vælte SAS, slå SAS ihjel, er det tiden at sige til nu af hensyn til samarbejdet i Norden, men også af hensyn til dansk økonomi. Dette være sagt i dyb alvor; det er ikke en spøg, der her er tale om.

Til hr. Bilgrav-Nielsen vil jeg gerne sige, at jeg ikke synes, det er rimeligt fortsat at fremstille det, som om flertallet ikke har villet være med til at skaffe tilstrækkelige oplysninger frem, for at vi kunne få et

endnu bedre arbejdsgrundlag. Det har intet med virkeligheden at gøre. Vi har i dette udvalg som i et par andre, der grænser hertil, bevæget os ind på problemerne, som om det var på et rådgivende ingeniørkontor, vi sad og puslede. Dette her drejer sig om størrelsesordenen. Vi kender størrelsesordenen og omkostningerne ved Saltholm, vi kender størrelsesordenen på Sydamerger, sådan som man nu kan komme til det, når ikke alene danske, men også andre eksperter har kigget på det; og med hensyn til omkostninger ved anlægget i relation til de fordele, vi opnår, er der intet kommet frem, som rokker ved den grundopfattelse, som flertallet har, at Saltholm vil være det fordelagtige sted at lægge lufthavnen.

Det har jeg tidligere givet udtryk for, og jeg har for mange år siden i Nordisk Råd peget på, hvad det betyder med kraftcentret, og jeg har haft den fornøjelse, at andre har sluttet stærkt op om dette synspunkt, ikke mindst hr. Aksel Larsen i de senere år.

Det var ligesom et forsøg på at udvande vores opfattelse, når hr. Bilgrav-Nielsen kom ind på, hvad den svenske kommunikationsminister havde sagt om, at vi nu mødte med bundne hænder. Men når vi kalder det principbeslutning, er det jo ikke anderledes, end at vi ud fra de givne forudsætninger mener, at det må være sådan og sådan. Hvis disse forudsætninger kan omstødes, er der nye forhandlingsmuligheder. Jeg tvivler på, at det vil komme til at foreligge — ja, jeg føler mig overbevist om, at det ikke kommer til at foreligge. Jeg tror dog, hr. Bilgrav-Nielsen vil give mig ret i, at det, der i og for sig var den svenske interesse, som ministeren den dag var inde på, var at få fastslået, om vi fra dansk side kunne acceptere, at Sturup også kan blive en lufthavn, som i alt fald skal have kontinental trafik og i givet fald også oversøisk trafik. Det kunne vi selvfølgelig ikke have noget imod. Som ministeren her har givet udtryk for, er dette naturligt, når det kan bære sig.

Hvad hænger det sammen med, at det var så vigtigt for den svenske kommunikationsminister at få det fastslået eller accepteret fra vor side? Det hænger sammen med den svenske indstilling over for hele det nordiske samarbejde. Vi ved jo ud-